

آموزش و حقوق کودک و بررسی تصویرسازی کتاب فارسی اول دبستان

پژوهشگر: بی‌تا سیدصالحی

استاد راهنما: بهرام دبیری

کارشناسی ارتباط تصویری: دانشکده هنر و معماری

دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

سال تحصیلی: ۷۸-۱۳۷۷

۲۶۲ صفحه

تهیه و تلخیص: آرزو انواری

علت است که مدرسه، پناهگاهی است که در آن، مفاهیم و زبانی که به کار می‌رود، در سطح فکر کودک و متناسب با حد سنی اوست.

در ادامه این تحقیق، به مباحثی از قبیل تصویرسازی و تاریخچه آن، گرافیک سنتی و گرافیک جدید، تاریخچه تصویرسازی و کتاب‌آرایی، خصوصاً در کشور ایران، اصول و مبانی هنرهای تجسمی، تصویرسازی کتاب کودک، مبانی و اهداف تصویرسازی کتاب کودک، مشخصات تصویر برای کودکان چهار تا شش ساله و همچنین کودکان هفت تا نه ساله، صفحه‌آرایی و سطر بندی و قطع بندی و حد سفیدخوانی و ابزار و تکنیک‌های مصورسازی و چندین نمونه تصویر و همین طور به مبحث نقاشی کودکان و مراحل رشد ترسیمی، انتخاب رنگ در نقاشی کودکان و نمونه‌های نقاشی کودکان پرداخته شده است.

در فصل ماقبل آخر نیز با چند تن از اساتید فن، از جمله سیروس طاهباز، پرویز کلانتری، محمدعلی بنی‌اسدی، بهرام دبیری، بهرام کلهرنیا و... گفت‌وگو شده است.

در فصل نهم و فصل پایانی نیز نمونه‌های تصویرسازی کتاب درسی و آموزشی اول دبستان در ایران و در کتاب‌های خارجی آمده است.

این رساله و تحقیق، موضوع حق رشد را از منابعی چون کنوانسیون حقوق کودک استخراج و کتاب‌ها را بر این اساس مورد مطالعه و تجزیه و تحلیل قرار داده است.

در بخش اول، هدف از تحصیلات که باید رشد شخصیت، استعدادها و توانایی‌های جسمی و ذهنی کودک، تا حد امکان باشد، مطرح می‌شود. در این بخش آمده است:

تفکر کودکان تا مرحله تقریباً ۵ سالگی بیشترین تفاوت را با تفکر بزرگ‌ترها دارد، ولی در ۵ تا ۷ سالگی، معمولاً به علت رشد دستگاه‌های عصبی و ذهنی کودکان، عناصر و تجارب جدیدتری پدید می‌آیند و کودک در این سنین، قادر است آنچه را که قبلاً بیشتر تمایل داشت با دست انجام دهد، اینک با ذهن خویش صورت دهد. در واقع، تفکر غالباً در این سنین بر عمل مقدم است.

بهترین نوع آموزش به کودکان این سنین، آموزش عملی است؛ چرا که یادگیری عملیاتی، رشد عملیات ذهنی را نیز آسان می‌کند. این رفتار با یادگیری طوطی‌وار که در یادگیری مطالب کلامی به کار می‌رود، کاملاً فرق دارد. تجربه کودک در مدرسه، تنها بخش کوچکی از کل تجربه است؛ چرا که کودکان از هر سو، به وسیله مفاهیم و کلمات بزرگسالان (در تلویزیون و رادیو و آگهی‌های تبلیغاتی و...) بمباران می‌شوند و دقیقاً به همین